

Iz 35,1-10: ...*Virulva viruljon és ujjongjon, ujjongva vigadjon!*...

Zs 84:... *ő békét hirdet nemzetének, szentjeinek, s mindazoknak, akik megtérnek szívükben...*

Lk 5,17-26: *A béna meggyógyítása...*

Jézus meggyógyítja a bénát, mert „látja hitüket”.

Sőt, nem is a gyógyítással kezdi, hanem a bűneit bocsájtja meg.

Nem tudom, azok közül, akik ott voltak, sőt, mi is, felfogjuk-e, mi történt akkor ott?

Felfogjuk-e, és tudunk-e azonosulni vele? Az előbb is majdnem azt írtam: először CSAK a bűneit bocsájtja meg.

Még jó, hogy Jézus felhívja rá a figyelmet: Mi könnyebb, azt mondani: „Bocsánatot nyertek bűneid”, vagy azt mondani: „Kelj fel, és járj”?

Az olvasmány és a zsoltár szövegében is nehéz olyan elemet találni, ami nem a fizikai, konkrét szabadulást várja, nem afölött ujjong.

Bevallom őszintén, földhözragadt vagyok.

Amikor imádkozom, „*Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod*”, mindig azt kérem magamban: Uram, add, hogy ezt komolyan tudjam gondolni!

Hogy ne azt mondjam, gondoljam: „csak egészség legyen”, hanem azt: „csak megtérés legyen”. Ha mondani könnyű is - főleg, ha nem az én egészségemről van szó -, őszintén így is gondoljam.

Most, a várakozás idején sem kérhetünk mást:

Uram, add, hogy olyan hitünk legyen, mint a bénának és társainak, hogy mi is először bűneink bocsánatát nyerhessük el tőled.

Hamar Gabriella, Érd

„*Ember, Isten megbocsátotta bűneidet.*” Lk 5,20

„*Miért fontolgtjátok ezeket szívetekben?*” Lk 5,22

„*Mi könnyebb? Azt mondani: Isten megbocsátotta bűneidet, vagy azt mondani: Állj fel és járj!*” Lk 5,23

A betegséggel járó élethelyzeteket az emberek különbözőképpen élik meg.

Vannak, akik valamiféle büntetésként élik meg, szenvedik el. Természetesen, nehezen fogadják el.

Vannak, akik a környezetüket hozzá nehéz helyzetbe, a számukra elviselhetetlen állapotok miatt. Lázadva, mindenkit hibáztatnak, felborítva magukban a szenvedés türelemmel való megélését.

Vannak, akik türelemmel fogadják a számukra nehezedő szenvedést. Sok esetben, a környezetük épülésére is szolgálva. Betegen is békét sugározva.

Természetesen minden ember szeretne megszabadulni a betegséggel járó élethelyzettől.

Így volt ez Jézus korában is.

Jézusban, a csodadoktort látva fordultak tömegesen hozzá, a gyógyulás reményében. Számunkra már világos, hogy Jézus működésének nem a gyógyítás volt a központi feladata. A béna ember esetében – látva a hozzá fordulókat nagy bizalmát – megesett rajtuk a szíve. Kihasználva a nagyszámú jelenlévők előtti lehetőséget feltárt előttük valamit a küldetésének lényegéből. Kifejezve, hogy nem a biológiai jólét a csúcstérték.

Kérdés:

- Van-e emberem, aki segít rajtam, szükség esetén?
- Van-e emberem, akit segíteni akarok szükség esetén?
- Mi a fontosabb számomra, a jó egészségi állapot vagy az Istennek tetsző élni akarás?

Kalina Valéria: Mottó

Az örökkévalósághoz képest az
ember élete,
A végtelen időnek csak röpke
pillanatja
És mégis, az örökkévalóság belefér,
Ebbe a röpke pillanatba.

Mlecsenkov Angel